

ת"פ 1053/07/19 - מדינת ישראל נגד אשר ארוסי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 1053-07-19 ישראל נ' ארוסי

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם אשר ארוסי

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אירי ביטן

ב"כ הנאשם - עו"ד רם נאור ועו"ד זיו רוטמנש

הנאשם

גזר דין

רקע ותמצית כתב האישום

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר דיוני לאחר תיקון כתב האישום בשתי עבירות על סעיף 415 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין ובעבירה על סעיף 3(ב)(1) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: "**החוק**") ביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין. בהכרעת הדין נפלה טעות סופר ובהסכמת הצדדים אני מורה על תיקונה כך שירשם בה סעיף 3(ב)(1) לחוק, חלף סעיף 3(ב)(1) לחוק.
2. על פי החלק הכללי בכתב האישום המתוקן מיום 12.5.2020 (להלן: "**כתב האישום**"), במהלך שנת 2013 ועד מועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך סמוך לחודש ינואר 2014 לקח הנאשם ביחד עם אחרים חלק בתוכנית עבריינית, במסגרתה פעל יחד עמם לביצוע עבירות על החוק וחוק העונשין (להלן: "**התוכנית העבריינית**").
3. במהלך חלק מהתקופה הרלוונטית היו ירון אמסטט (להלן: "**אמסטט**") והגר אמסטט (להלן: "**הגר**") בני זוג. במהלך שנת 2013 ועד חודש יוני 2013 היה הנאשם אחד מבעלי המניות בחברת "מנינט רמת החייל בע"מ" (להלן: "**חברת מנינט**"), וביוני 2013 הפך לבעל מניות יחיד בה.

4. על פי **החלק הכללי והאישום הראשון**, סמוך לחודש יוני 2013 ביקש אמסטט לפתוח עסק למתן שירותי מטבע החייב רישיון. אמסטט הוא בעל עבר פלילי, וידע כי עברו הפלילי היה מונע ממנו לקבל רישיון מרשם שירותי המטבע (להלן: "**הרשם**"). לאור רצונו של אמסטט לפתוח עסק למתן שירותי מטבע ובמטרה להימנע מסירובו של הרשם, חבר אמסטט להגר ולנאשם לשם קבלת רישיון לנותן שירותי מטבע במרמה, כאשר הגר והנאשם סברו מצדם כי אמסטט אינו עומד בתנאים לקבלת רישיון מהרשם. במועד שאינו ידוע למאשימה, סמוך ליוני 2013, סיכמו אמסטט והנאשם על הקמת חברה חדשה אשר תחליף את פעילות חברת מנינט בה היה הנאשם בעל מניות יחיד באותה התקופה, והסכימו כי בעליה ומנהליה של החברה החדשה יהיו אמסטט והנאשם, אך בעלי מניותיה הרשומים של החברה החדשה יהיו הגר והנאשם. הסיכום התקבל על דעתה של הגר ובהסכמתה (להלן: "**הסיכום**").

5. בהתאם לסיכום הוקמה חברה חדשה בשם "ה.ג.א. המרות מט"ח בע"מ" (להלן: "**חברת ה.ג.א.**"), אשר נרשמה ברשם החברות ביום 12.8.2013, וממועד זה בעלי המניות והדירקטורים בה היו הגר והנאשם. סמוך לחודש ינואר 2014 פסק הנאשם בפועל מלשמש בעל מניות בחברת ה.ג.א. והגר נותרה בעלת המניות היחידה. מאז הקמת חברת ה.ג.א. ולאורך התקופה הרלוונטית היה אמסטט בעליה בפועל במשותף עם הנאשם, עד לעזיבתו של הנאשם, על אף שלא היה בעליה הרשום. כמו כן, לאורך התקופה הרלוונטית ומאז הקמת חברת ה.ג.א., שימש אמסטט מנהלה ומארגן ומכוון הפעילות בה שעל פיו ישק דבר, בעוד הגר והנאשם לא שימשו כמנהלים בחברת ה.ג.א.

6. במהלך חודש אוקטובר 2013 הגישה הגר למחלקת רישום נותני שירותי מטבע בקשה בשם חברת ה.ג.א. לרישום נותן שירותי מטבע. הענקת הרישיון הייתה מותנית בין היתר בהצהרת אמת מצד המבקש על אודות זהות מנהל העסק שלגביו מתבקש הרישיון והנהנה מעיסוקו, לשם פיקוח, מעקב ומניעת שימוש לרעה בהליך העסקי. בהמשך לאמור, לבקשה לרישיון צורף תצהיר בו הצהירו הגר והנאשם בכזב כי שניהם נושאי המשרה היחידים בחברת ה.ג.א. ואין מלבדם אחר אשר יש לו יכולת שליטה, ניהול או הכוונת דרכי פעולה בעסק, ואין נושא משרה או עובד בחברת ה.ג.א. הפועל כנאמן עבור נהנה כלשהו, תוך שהם מסתירים את אמסטט (להלן: "**המצג הכוזב לרשם**"). כמו כן הצהירו כי הם מתחייבים להודיע לרשם על כל שינוי בהצהרה שנתנו, וכי הם מתחייבים למלא אחר הוראות החוק. ההצהרות הכוזבות נעשו בידיעתו ומטעמו של אמסטט.

7. לאור המצג הכוזב התקבל במרמה רישיון נותן שירותי מטבע לחברת ה.ג.א. אשר הונפק ביום 25.2.2014. במהלך התקופה הרלוונטית חידשו אמסטט, חברת ה.ג.א. והגר את הרישיון במרמה בכל שנה קלנדרית. מרגע הגשת הבקשה לרישיון במרמה ועד אוגוסט 2017 הפעיל אמסטט את העסק, ניהל אותו ושלט בכל פעולותיו. בעשותו כאמור סייע הנאשם ביחד עם הגר לאמסטט ולחברת ה.ג.א. לקבל במרמה רישיון למתן שירותי מטבע, לקבל במרמה את רישומו של העסק במרשם נותני שירותי המטבע ואת תעודת הרישום, ומכוחה את האפשרות להפעיל את העסק הנחזה להיות מורשה על פי דין.

8. על פי **החלק הכללי והאישום השני**, סמוך לחודש נובמבר 2013 פנו הגר והנאשם, בידיעתו ומטעמו של אמסטט, לבנק הפועלים (להלן: "**הבנק**") בבקשה לפתיחת חשבון עסק על שם חברת ה.ג.א. בו תוגדר הגר כמורשית חתימה. הנאשם והגר הציגו מצג שווא במטרה להניע את הבנק לאפשר להם לנהל חשבון בנק עבור חברת ה.ג.א., והציגו מצג שווא לפיו הם נושאי המשרה היחידים בעסק, ואין נהנים בחשבון הבנק שביקשו לפתוח, כשדבר

בעלותו של אמסטט בעסק והיותו נהנה בחשבון הוסתרו מהבנק, וכך גם היותו המנהל, המארגן ומכוון הפעילות (להלן: **"החלק הראשון למצג הכוזב לבנק הפועלים"**). בהמשך לכך התקבלה במרמה הסכמת הבנק לפתיחת חשבון בנק לחברת ה.ג.א בו הייתה הגר מורשית חתימה, הגם שהבנק לא אפשר את הפעלת החשבון עד להמצאת רישיון נותן שירותי מטבע על שם חברת ה.ג.א לבנק.

9. לאחר שהונפקה תעודת רישום לחברת ה.ג.א לשנת 2014 ביום 25.2.2014 (להלן: **"רישיון הנש"מ"**), סמוך לאפריל 2014 שלחו ירון, חברת ה.ג.א ו/או הגר ו/או מי מטעמם לבנק בפקס את רישיון הנש"מ, ובכך הציגו לבנק מצג לפיו העסק הוא בעל רישיון כדין (להלן: **"החלק השני למצג הכוזב לבנק הפועלים"**). המצג הכוזב נעשה באישורו, בידיעתו ומטעמו של אמסטט, ולאור התקבלה במרמה הסכמת הבנק להפעלת חשבון חברת ה.ג.א בבנק ופעילות החשבון החלה באפריל 2014. בחודש דצמבר 2015 הודיע הבנק הפועלים לחברת ה.ג.א על סגירת חשבון הבנק מאחר ואינה עומדת בתנאי ההסכם כשנכתב בהודעה **"הנכם נוהגים לבצע פעילות שלא ע"י המורשה בחשבון. כמו כן, אופי הפעילות בחשבון אינו תואם את הצהרותיכם בפתיחת החשבון"**.

10. במעשיו המתוארים באישום השני ואף על יסוד המעשים המפורטים באישום הראשון, סייע הנאשם ביחד עם הגר לחברת ה.ג.א ולאמסטט לפתוח במרמה ולהפעיל את חשבון הבנק של חברת ה.ג.א, וכן סייע ביחד עם הגר לאמסטט ולחברת ה.ג.א במסירת מידע כוזב לבנק במטרה שלא יהיה דיווח על פי החוק.

11. כאמור, הצדדים הגיעו להסדר טיעון דינוי ובמסגרתו הוגש כתב האישום המתוקן, אך לא הושגה הסכמה עונשית. ההגנה עתרה לשליחת הנאשם לקבלת תסקיר לעונש אשר יבחן גם את סוגיית ההרשעה, המאשימה התנגדה לביטול הרשעת הנאשם. בהמשך לאמור הוזמן תסקיר לעונש בעניינו של הנאשם תוך שהובהר כי אין בכך להבטיח שהמלצת שירות המבחן תתקבל.

תסקיר שירות המבחן

12. בתסקיר שירות המבחן פורטו נסיבות חייו של הנאשם, שהוא נשוי ואב לשתי בנות העובד מזה כשש שנים כמהנדס תוכנה בחברת מערכות תקשוב וסייבר. על פי התסקיר, עקב רצונו של להתפתח כעצמאי וחששו מפיטורים בענף ההייטק בו עסק, הצטרף בשנת 2011 כשותף בעסק להמרת כספים למשך שלוש שנים. בתסקיר פורט כי ממכתב עדכני מיולי 2020 שהתקבל ממעסיקו עולה שהנאשם מועסק מאז שנת 2014 על ידי המעסיק ועושה תפקידו נאמנה ולשביעות רצון מנהליו, כשצוין שבשל ההליך הפלילי ובהתאם לגזר הדין תשקול החברה המשך העסקתו.

13. על פי התסקיר, לנאשם אין תיקי מב"ד נוספים. לדבריו, ברקע לביצוע עבירות רצונו לבחון אפשרות להקמת עסק עצמאי, משך שנתיים היה שותף שקט בעסק להמרת כספים, לאחר שנתיים עזב שותפו והציע לו שותף אחר, הוא סמך על המלצת שותפו הקודם וחתם על חוזה עם שותפו החדש (אמסטט - ד.א.). לדברי הנאשם, לא ביקש מאמסטט תעודת יושר. אמסטט ביקש שאישתו תירשם כשותפה בעסק בשל קשייו בבנקים, והוא הסכים לכך, ומסר שהעסק הקפיד לעבוד בהתאם לחוק. עוד פירט כי לפי החוזה, אם הוא ואמסטט לא יסתדרו, יפסיק הנאשם לאחר עשרה חודשים את השותפות בעסק. לדברי הנאשם, חודשיים לאחר חתימת החוזה החלו קשיים וויכוחים בינו לבין

אמסטט בקשר לניהול העסק במהלכם אים עליו אמסטט בפגיעה בגופו, והנאשם הגיש תלונה במשטרה. לדבריו, לאחר שהבין שאמסטט מתנהל באופן בעייתי, שלושה חודשים מאז הצטרף אליו, ביקש הנאשם לסיים את השותפות, ואמסטט העביר לו צ'קים בגין אחוזי השותפות בעסק, אך טרם חתם על העברת הבעלות לידיו. בהמשך מסר אמסטט שהוא מתקשה לעמוד בתשלומים, והנאשם הסכים להמתין עם קבלת הכספים נוכח עזיבתו את העסק. לדבריו, לאורך התהליך היה אמסטט תוקפני והוא חשש מפגיעה בו ובמשפחתו ולכן הגיש תלונה נוספת במשטרה ופעל על מנת לקדם את ניתוק הקשר העסקי.

14. על פי התסקיר, הנאשם נטל אחריות על העבירות והביע חרטה, מסר שהוא מבין את חומרת המעשים ופעל תוך התעלמות מהסכנות הטמונות בשותפות, וציין כי על מנת להצטרף כשותף לקח הלוואות בסכומים גבוהים מהבנקים ולאורך התקופה פעל מתוך חשש להפסיד את כספו. לדבריו, לא היה ער לכך שהוא מבצע עבירה פלילית, לא היה בכוונתו לבצע עבירה, והדברים נעשו מתוך חוסר הבנה בתחום העסקי ובתום לב. עוד לדבריו, לאחר שהבין את ההתנהלות הבעייתית של אמסטט, עזב את העסק, וכשנעצר הבין שפעל באופן לא חוקי. על פי התסקיר, הנאשם התייחס באופן ביקורתי למעשיו ובחירותיו הבעייתיות, הביע צער וחרטה, חש תחושות בושה והדגיש שהמדובר במקרה חריג שלא מאפיין את אורחות חייו. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם אינו מאופיין בדפוסים עברייניים או שוליים או בדפוסי מרמה מושרשים, ובבסיס ביצוע העבירות רצונו להרוויח כלכלית וחששו מהפסד כספי, קשייו באותה עת לשקול את התנהלותו ובחירותיו העסקיות ורצונו להוכיח לעצמו ולסביבתו כי הוא בעל יכולת בתחום העסקי. מאז הבין את קשייו וכישלונו בניהול העסק, חזר לעבוד כשכיר ונמנע ממעורבות נוספת עם החוק.

15. שירות המבחן ציין כגורמי סיכון במצבו של הנאשם את חומרת העבירות וביצוען לאורך זמן, ואת העובדה שהסכים לשותפות עם אחר ללא בחינה מעמיקה וניכר כי פעל תוך התעלמות מהסכנות הטמונות בשותפות על מנת להניב רווחים מידיים. ההתרשמות היא כי הנאשם התקשה להציב גבול ברור לשותפו ונמנע מלסיים את השותפות באופן מידי. כגורמים מצמצמי סיכון צוינה העובדה שהנאשם הוא אדם בעל כוחות חיוביים, שמר לאורך השנים על יציבות תעסוקתית והתפתחות מקצועית ואקדמאית, פנה לעזרה, ואת היותו דמות דומיננטית עבור בני משפחתו. בנוסף, צוינה חרטתו, היעדר עבר פלילי והעובדה שמאז ביצוע העבירות לא נפתחו נגדו תיקי מב"ד חדשים, כשההתרשמות היא שהליך זה מהווה גורם מרתיע עבורו.

16. שירות המבחן בחן את עתירת ההגנה לביטול הרשעת הנאשם, שמסר שהוא עובד כמהנדס בחברת מערכות תקשוב וסייבר מזה שש שנים, הביע דאגה שהרשעה תגרום לפיטוריו וציין קושי במציאת עבודה בגילו בתחום. בנוסף, תיאר את ההשלכות מההרשעה על דימויו העצמי, וכן פגיעה כלכלית משמעותית במשפחתו. המלצת שירות המבחן היא כי תבוטל הרשעתו של הנאשם, לאור מאפייניו, ההתרשמות מחריגות העבירה לאורחות חייו ונטילת האחריות על ידו, כמו גם בשל כך שאינו מאופיין בדפוסי עבריינות או הסתרה, ועל מנת לאפשר לו להמשיך בעבודתו. שירות המבחן סבור כי עונש של של"צ בהיקף נרחב (על פי תוכנית שגובשה למשך 300 שעות) יהווה עבור הנאשם עונש חינוכי שיש בו כדי להקטין את הסיכון ממנו, ולחזק את תפקודו הנורמטיבי.

עדויות לעונש

17. מטעם ההגנה העידה גברת רוני ארוסי, אישתו של הנאשם, ולדבריה אינה יודעת כיצד נקלעו לסיטואציה

של אלימות ופשע, הנאשם הוא אדם מבית דתי מסורתי, בעל ערכים ומוסר, ובמקרה זה המשפחה כולה נענשת.

תמצית טיעוני המאשימה לעונש

18. ב"כ המאשימה הפנתה לעובדות כתב האישום, וצינה כי כתבי האישום אשר הוגשו נגד אמסטט והגר תוקנו במסגרת הסדרי טיעון בעניינם, והנאשם נהנה מתיקונים אלה, כשבעקבות כך תוקן גם כתב האישום שהוגש כנגדו. בנוסף, הפנתה לעת/1 ולמתחם העונש שצוין על ידי בית המשפט כהולם באופן רגיל את המעשים שם, בין 6 ל-16 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הדגישה את החריגות בקשר לעת/1 והפנתה לצו איסור הפרסום.

19. ב"כ המאשימה התנגדה לביטול הרשעת הנאשם והפנתה לפסיקה. לטענתה, לבד מהעובדה שהנאשם לא הוכיח נזק קונקרטי מההרשעה, העבירות בביצוען הורשע אינן מתאימות לביטול הרשעה, והמדובר בתוכנית עבריינית יחד עם אחרים שכבר הורשעו בדין, ואין מקום להבחנה בינו לבינם. בקשר לנסיבות ביצוע העבירות, צינה את חומרת המעשים והנסיבות, והחומרה שבביצוע מרמה על ידי גוף הנותן שירותי מטבע, שצריך להיות נקי כפיים, כשקורבן העבירות הוא הציבור והבנק, והדגישה שהנאשם אינו אדם חסר הבנה והשכלה, והוא בעל ניסיון בתחום וידע את הכללים והמשמעויות. לטענתה, הנאשם פעל תוך תכנון, היה פעיל ואקטיבי, אין המדובר בטעות חד-פעמית אלא בהתנהלות מתמשכת שלו עד אשר החליט, בשיקול דעת עצמאי, לעזוב. כמו כן, הפנתה גם לחשיבות ההרתעה.

20. מתחם העונש ההולם לו עתרה המאשימה הוא בין 6 ל-16 חודשי מאסר בפועל תוך שהפנתה לענישה הנוהגת ולדברי בית המשפט בעת/1. את הנאשם ביקשה למקם בתחתית מתחם הענישה הגם שהמדובר בעונש מקל לשיטתה, לאור הודייתו ונטילת האחריות על ידו, העדרו של עבר פלילי, החיסכון בזמן השיפוטי, ומטעמי אחידות ענישה וחלקו של הנאשם במערך העברייני, שהיה פחות משל אמסטט עמו הגיעה מאשימה להסדר טיעון הכולל עונש של 3 שנות מאסר (עת/2). עוד עתרה כי יוטל על הנאשם קנס משמעותי בגין עבירות הלבנת ההון, שהוא לטענתה חלק בלתי נפרד מהענישה בסוג זה של עבירות, ומאסר על תנאי. ב"כ המאשימה הבהירה כי המאשימה ויתרה על בקשת החילוט, הגם שזו מצוינת בכתב האישום.

תמצית טיעוני ההגנה לעונש

21. ב"כ הנאשם טען לחסכון זמן שיפוטי מהסדר הטיעון, ולקושי ראייתי בתיק וכי נסיבותיו אינן רגילות. בקשר לנסיבות הדגיש כי תחילת מעורבותו של הנאשם בפרשה היא במהלך 2013 וסופה סמוך לחודש ינואר 2014. לדבריו, בשנת 2011 חיפש הנאשם דרך חדשה בחייו, התפטר מתחום ההייטק, הצטרף כשותף לחברת מנינט וציפה להיות שותף שקט. בשנת 2013 הודיע לו שותפו כי הוא עוזב, והנאשם מצא עצמו במצוקה והבין שנשאר לבד. שותפו לשעבר הכיר לו את אמסטט, והנאשם קיווה להמשיך במתכונת של שותפות שקטה, וכך נפתחה חברת ה.ג.א. הסנגור הפנה לך שהנאשם עזב את חברת ה.ג.א. בחודש ינואר 2014 עוד טרם קבלת רישיון הנש"מ ב-25.2.2014 וכי עד לאותו מועד לא הייתה לחברת ה.ג.א פעילות.

22. לדברי הסנגור, הנאשם נחשף לאופיו האלים אמסטט, שחטף את עסקו באיומים ואלימות, הבין שאינו עמוד 5

רוצה לקחת חלק בעסק עמו ובחודש ינואר 2014 כאמור, שלושה חודשים לאחר הגשת בקשת הרישום, עזב את חברת ה.ג.א והחל לעבוד שוב בתחום ההייטק. בהקשר זה ציין כי אמסטט נחקר ביום 3.12.2014 בגין תלונה שהגיש הנאשם (המאשימה אישרה את הדברים). ב"כ הנאשם הפנה לכך שביום 30.1.2014, עוד טרם קבלת תעודת הרישום, התקבל מסמך של אגרת רישום. על תעודה זו חתמה הגר ביום 11.2.2014, תוך שהצהירה, על אף שהנאשם עזב את חברת ה.ג.א, כי לא חל שינוי בזהות נושאי המשרה, כשהגר הייתה זו שצריכה הייתה לדווח על שינוי בנושאי המשרה כמנהלת ומורשת החתימה בחברת ה.ג.א. עוד הפנה לכך שגם חשבון הבנק של חברת ה.ג.א הופעל רק ביום 8.4.2014, הרבה אחרי שהנאשם עזב את החברה.

23. לטענת הסנגור, יש להורות על ביטול הרשעת הנאשם בנסיבותיו ובנסיבות ביצוע העבירות על ידו, תוך שהפנה להמלצת שירות המבחן אשר בחן פרטנית את נסיבותיו ומאפייניו. לעניין גרסתו המצמצמת של הנאשם בדבר אחריותו לעבירה בפני שירות המבחן טען כי ייתכן ששירות המבחן לא הבין את הדברים, כי מדובר בסוגיה סבוכה של רגולציה, ועל פי דברי הנאשם לשירות המבחן יתכן שניסה לומר שכוונתו לבצע את העבירות הייתה ברף הנמוך. לטענת ב"כ הנאשם, ככל שתיוותר הרשעת הנאשם על כנה תיגרם לנאשם פגיעה קשה וקונקרטיה בעיקר בפן התעסוקתי, לאור עבודתו בין היתר בתחומים הדורשים סיווג ביטחוני, והרשעה פלילית לא תתמוך בהמשך העסקתו בסוג זה של תעסוקה ובשים לב לכך שהחברה היא חברה בת של חברה ציבורית. עוד הפנה לכך שהנאשם זכה בפרס ביטחון ישראל בקשר להשתתפותו בפרויקט בעבודה, ולמכתב מעסיקו של הנאשם לפיו ככל שיורשע תישקל המשך העסקתו. ב"כ הנאשם פירט על אודות נסיבותיו האישיות של הנאשם, גילו, הקושי למצוא עבודה חדשה בתחומו ככל שיאלץ לעזוב את עבודתו, וטען שהנאשם הוא מפרנס עיקרי, נורמטיבי וללא עבר פלילי. לדבריו, ביצוע צו של"צ יאפשר לנאשם גמישות בעבודתו ועונש של עבודות שירות ימנע זאת ממנו. בנוסף, הפנה להסכם העבודה של הנאשם, לפיו בתקופת עבודתו בחברה לא יהיה רשאי לעבוד בעבודה אחרת ללא אישור.

24. בכל הנוגע למתחם הענישה, הפנה ב"כ הנאשם לעת1, טען שמידת האשם של הנאשם פחותה מזו של הגר, עת כי מתחם העונש "הרגיל" שצוין על ידי כב' השופט שגיא לא יהווה אמת מידה בנסיבות, הגיש את כתב האישום המתוקן בעניינה (עת4), והפנה למתחם הענישה שנקבע בתחתיתו על מאסר על תנאי ושל"צ. בנוסף, הפנה לענישה הנוהגת. לטענתו, בעניינו של הנאשם מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר מותנה ועד צו של"צ וקנס. אשר לעונש בתוך המתחם, הפנה לנסיבותיו של הנאשם, להודייתו ולחיסכון הזמן השיפוטי על ידו, לעברו הפלילי הנקי ולהיותו אדם נורמטיבי, להתרשמות שירות המבחן ולתרומתו החיובית לחברה, וביקש כי תישקל חריגה לקולא מהמתחם משיקולי שיקום. ב"כ הנאשם ביקש התחשבות בקנס לנאשם שהוא שכיר והמפרנס העיקרי השוכר דירה ב-5,500₪ וביקש שלא להביא לקריסתו הכלכלית לאחר שהפסיד עסקים בהם השקיע, ואף לא הרוויח דבר מחברת ה.ג.א ולא היה חלק ממנה כאמור בזמן פועלה.

דבר הנאשם

25. לדברי הנאשם, איום במברג על ידי אמסטט, ובאותו מועד התקשר למשטרה, וכך גם לאחר שקיבל מאמסטט אגרוף. לדבריו, כסף אינו הדבר החשוב ביותר עבורו והוא הסכים למכור לאמסטט את חלקו בנזיד עדשים, "העיקר היה לברוח". בנוסף, פירט כי למד על עצמו שאינו איש עסקים ואינו מתאים להיות עצמאי, וכי לא ידע בשום שלב שלאמסטט עבר פלילי. הנאשם מסר כי התנהל בצורה מחפירה וחסרת אחריות והוא מבין את חומרת מעשיו ואת

ההשלכות. לדבריו, תמימותו הייתה לו לרועץ והוא גם מבין מה הוא עיניו דין. הנאשם הוסיף כי רישום פלילי יפגע בו מאוד, ושב ואישר לשאלתי כי הוא מודה בעובדות המפורטות בכתב האישום ובביצוע עבירות. הנאשם ביקש שאתחשב בנסיבותיו ולא אגרום לו לחפש עבודה בגילו, תוך שלא יוכל להציע עצמו לעבודה בחברות ביטחוניות.

העתירה לביטול ההרשעה

26. ככלל, הליך משפטי של אדם בגיר שהוכח כי עבר עבירה פלילית יסתיים בהרשעה. הימנעות מהרשעה או ביטולה מהווים חריג בשל נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן. על פי **הלכת כתב** (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, (פ"ד נב(3) 342, 337 (1997)), על מנת להימנע מהרשעה או לבטלה, יש לבחון הצטברותם של שני תנאים עיקריים: האחד, האם ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בעתידו או בשיקומו של הנאשם. השני, האם סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר בנסיבות המקרה על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. על ההגנה מונח הנטל לשכנע, כי בנסיבות המקרה יש להעדיף את שיקום הנאשם על פני שיקולים אחרים. ראו גם: ע"פ 5985/13 **אבן נ' מדינת ישראל** (2.4.2014), כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 3852/14 **ורשואר נ' מדינת ישראל** (18.8.2014) פסקה 11, וע"פ 3244/14 **ביטון נ' מדינת ישראל** (16.3.2015).

27. ברע"פ 3589/14 **לוזון נ' מדינת ישראל** (10.6.2014) נקבע כי על פי הלכת כתב, ביטול או הימנעות מהרשעה הוא חריג מצומצם, המוצדק רק במקרים חריגים ויוצאי דופן, בהם לא מתקיים יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. כן נקבע כי יש לבחון קיומו של נזק קונקרטי לנאשם גם במקום בו הנאשם נעדר עבר פלילי. ראו גם: ע"פ 5478/19 **לוי נ' מדינת ישראל** (25.8.2019), רע"פ 619/18 **ביזינסקי נ' מדינת ישראל** (1.3.2018) ורע"פ 2323/17 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (12.6.2017).

28. נקודת המוצא היא כאמור כי על ההגנה לשכנע שהרשעה תגרום לנזק קונקרטי וממשי לשיקומו או לעתידו של הנאשם, ואין להסתפק בעניין זה בתרחישים תיאורטיים שאין לדעת אם יתממשו בעתיד (ר': רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 (1.1.2013), מפי כב' השופט שהם). בית המשפט העליון שב וקבע גם כאשר המדובר בעיסוק טעון רישיון שהרשעה פלילית עלולה לגרום לביטולו, וקיים פוטנציאל פגיעה תעסוקתית, אין מקום לקביעה אוטומטית של נזק קונקרטי לצורך ביטול הרשעה, בפרט כאשר נותר שיקול הדעת אצל הגורם המקצועי הרלבנטי (רע"פ 3224/19 **אביב נ' מדינת ישראל** (28.5.2019), ראו גם רע"פ 1240/19 **בר לוי נ' מדינת ישראל** (24.3.2019)).

29. השאלה האם תיגרם פגיעה ממשית וקונקרטית לעתידו או שיקומו של הנאשם מהרשעה תלויה גם במהות הנאשם ויתר נסיבותיו ויש לבחון את כל אלה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**, תק-על 2007 (4) 4546, עמ' 4561). בנוסף, וטרם החלטה סופית יש אף לאזן, בסוג של מקבילית כוחות, את הנזק הקונקרטי הנטען וסוגו אל מול סוג העבירה שבביצועה הורשע הנאשם ונסיבותיה, ולבחון כאמור האם מתקיים יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, לבין חומרת העבירה המצדיק את ביטול ההרשעה. כפי שצוין בע"פ (מרכז) 24457-03-15 **גוטרמן נ' מדינת ישראל** (30.8.2015) (להלן: "**עניין גוטרמן**") פסקה 69, ככל שמעשי העבירה חמורים יותר כך נדרשת פגיעה קונקרטית ומוחשית יותר ולהיפך.

30. בראי המסגרת הנורמטיבית הכללית שלעיל, בחנתי את עתירת ההגנה לביטול הרשעת הנאשם. **ביחס לסוג העבירות בהן הורשע הנאשם ונסיבות ביצועו**, במקרה זה המדובר בביצוע עבירות שעל פי טבען בבסיסן תכנון ותחכום, גילויין קשה וקיימת חשיבות להרתעה לצידן. העבירות שבביצוען סייע הנאשם באות להגן על ערכים מוגנים חשובים בדמות חופש הבחירה והפעולה, כשלאור הערכים החברתיים החשובים המוגנים בהוראות חוק איסור הלבנת הון, לא ניתן להפריז בחשיבות מסירת דיווח אמת מלא ורחב לרשם נותני שירותי מטבע ולבנקים. חשיבות האמור ברורה לשם הבטחת שקיפות וכדי למנוע פעילות אסורה, בפרט בשים לב לכך שעל פי הוראות חוק איסור הלבנת הון והצווים מכוחו מוטל על הסקטור הפיננסי תפקיד אקטיבי כ"שומר סף" על מנת להקשות על מלביני הון להטמיע כספים במערכת הפיננסית ולנצלה, ולהקל על גילויין של עבירות (להרחבה ראו דברי כב' השופט חשין בבש"פ 1542/04 **מדינת ישראל נ' אדר**, פ"ד נח(3) 613).

31. בעת בחינת נסיבות ביצוע העבירות ומידת הפגיעה בערכים המוגנים מהמעשים נתתי דעתי לנסיבות המקלות שציין הסנגור, ובמסגרת זאת לכך שחרף העובדה שאין המדובר במעשה עבירה חד פעמי ורגעי, הנאשם היה חלק מחברת ה.ג.א משך תקופה שאיננה ארוכה במיוחד (בין חודש אוגוסט 2013 ועד סמוך לחודש ינואר 2014) ועזב את החברה, גם אם על פי שיקול דעתו העצמאי, לאור חילוקי דעות עם אמסטט, אשר לטענתו אף נהג נגדו באלימות והוא הגיש נגדו תלונה במשטרה (ולאחר מכן אף תלונה נוספת). כמו כן, נתתי דעתי לכך שבתקופה בה היה הנאשם חלק מחברת ה.ג.א החברה עדיין לא קיבלה רישיון נש"מ, ועל פי הנטען למעשה לא ביצעה פעילות, ולכך שהפעילות בחשבון הבנק של חברת ה.ג.א החלה רק לאחר שקיבלה חברת ה.ג.א את הרישיון (**ענ/8**).

32. לצד האמור, אין להתעלם מכך שמעשי הנאשם היו מעשים מתוכננים ומתוחכמים, וכי פעל באופן אקטיבי ביחד עם הגר במרמה על מנת לסייע לאמסטט לקבל במרמה רישיון נש"מ לחברת ה.ג.א שהייתה בשליטתו הנסתרת, ולפתוח חשבון בנק על שמה, תוך מתן הצהרות כוזבות לרשם ולבנק, במטרה שלא יהיה דיווח או כדי לגרום לדיווח לא נכון. לא נטען באופן ברור, ובוודאי שלא בוסס, שהנאשם ביצע את העבירות בשל חשש מאמסטט, כך שנראה שהאלימות הנטענת מצד אמסטט כלפיו, שבוצעה על פי הנטען סמוך לעזיבתו את חברת ה.ג.א ועליה טען שהתלונן מייד במשטרה, לא הייתה קשורה לביצוע העבירות עצמן, ומשכך ניתן לה משקל מוגבל בעת בחינת הנסיבות.

33. יש לתת את הדעת גם לנזק הפוטנציאלי לצד מעשי העבירות, ובפרט לכך שמעשיו של הנאשם (ביחד עם הגר) הביאו הלכה למעשה לכך שחברת ה.ג.א, אשר נוהלה ונשלטה בפועל באופן נסתר על ידי אמסטט, קיבלה רישיון לעסוק כנותן שירותי מטבע ואף הפעילה את חשבון הבנק תוך הסתרת האמור, על החומרה שבכך, גם אם התקופה בה היה הנאשם חלק מחברת ה.ג.א הייתה קצרה, וגם אם לא היה חלק ממנה בתקופת פעילותה. על כן, והגם שיש משמעות לאמור, גם המשקל לקולא שניתן לתת לכך מוגבל. יש להבהיר עוד, אינני מוצאת כי יש בעובדה שהגר לא דיווחה לבנק ולרשם נותני שירותי המטבע על אודות עזיבתו של הנאשם את חברת ה.ג.א מתוקף תפקידה בחברה (**ענ/6, ענ/7**) כדי להפחית או למתן את חומרת מעשיו שלו על פי כתב האישום. יש לזכור, הרי מראש הייתה הצהרת הגר כוזבת (לצד הצהרתו הכוזבת של הנאשם) והנאשם ידע על כך היטב.

34. לאחר שקילת המפורט לעיל, מסקנתי היא כי במקרה זה המדובר בפגיעה ממשית שאיננה מבוטלת בערכים המוגנים ממעשי הנאשם, המתעצמת אף בשל כך שכאמור טרם ביצע העבירות היה הנאשם בעל מניות

בחברת מנינט שעסקה במתן שירותי מטבע (ענ/3), ובשים לב לחשיבות תפקידם של נותני שירותי המטבע במערך הפיננסי וחובת האמון החלה עליהם. בנסיבות אלה, אף לא ניתן לקבל מפי הנאשם טענות כפי שטען בפני שירות המבחן, לפיהן לא היה ער בזמן אמת לכך שהוא מבצע עבירה פלילית, "לא הייתה כוונתו לבצע עבירה" והוא פעל "מתוך חוסר הבנה בתחום העסקי" "ובתום לב", אותן ניסה הסנגור להסביר. יש לזכור עוד, כפי שהדגישה המאשימה, כי בנוסף להיותו בעל ניסיון בתחום, הנאשם הוא גם אדם משכיל ובעל תואר אקדמאי (ענ/1) אשר הודה במעשים שעיקרם מתן הצהרות כוזבות לרשם ולבנק לשם הסוואת חלקו ומעורבותו של אמסטט, בידעו שאמסטט אינו עומד בתנאים לרישום כנותן שירותי מטבע, ואין צורך בידע עסקי מיוחד כדי לדעת שהמדובר במעשה אסור. בנסיבות אלה דבריו של הנאשם לשירות המבחן אף מעלים חשש כי הנאשם אינו מפנים באופן מלא את חומרת מעשיו ואינו מתמודד עמם, חרף ההתרשמות החיובית של שירות המבחן ממנו.

35. בשים לב לאופי וסוג העבירות הנדונות שבבסיסן תכנון ותחכום, למידת הפגיעה הממשית בערכים המוגנים מביצוען, לקושי שבגיליון, כשהנפגע מביצוען הוא הציבור בכללותו, ולחשיבות ההרתעה לצדן, ובכללה הרתעת הרבים, גם אם ניתן במקרים מתאימים להורות על ביטול ההרשעה בעבירות מהסוג הנדון אפילו בנסיבות דומות, ברי כי יש להשתכנע בקיומו של נזק קונקרטי ממשי ומוכח היטב.

36. **בקשר לסוגיית הנזק הקונקרטי לעתידו או לשיקומו של הנאשם מההרשעה**, בחנתי את הטענה לפגיעה פוטנציאלית בעיסוקו ובפרנסתו של הנאשם המועסק כמהנדס תוכנה לאור המפורט במכתב סמנכ"ל משאבי אנוש בחברה בה הוא מועסק מחודש יולי 2020, לפיו הנאשם עובד בחברה מאז חודש אפריל 2014 לשביעות רצון מעסיקו וכי "בהתאם לתוצאות ההליך המשפטי ובפרט במקרה של הרשעה פלילית, החברה תשקול את הצעדים בהם יש לנקוט בעניינו של העובד, ובכלל זה המשך העסקתו בחברה, וזאת בהתאם לנוהלי החברה שהינה חברה בת של חברה ציבורית (על כל המשתמע מכך)" (ענ/10). בנוסף, שקלתי את העובדה שהנאשם עובד במקום עבודתו משנת 2014, וכן את הטענה לפיה בתחום עיסוקו של הנאשם קיים קושי במציאת עבודה חדשה ככל שיפוט או יאלץ הנאשם לעזוב את עבודתו בגילו וכי הוא המפרנס העיקרי (ענ/2).

37. נתתי דעתי למיהותו של הנאשם, לגילו, בן 47, להיותו נורמטיבי ביתר תחומי חייו וללא עבר פלילי או תיקי מב"ד, לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, ולהתרשמות שירות המבחן לפיה ביצוע העבירות חריג באורחות חייו והוא אינו מאופיין בדפוסי מרמה או בדפוסים עברייניים מושרשים. בנוסף, לתרומתו לחברה ולביטחון המדינה במסגרת עבודתו (ענ/9). שקלתי גם את הודיית הנאשם, את שיתוף הפעולה שלו עם הרשות החוקרת, את חיסכון הזמן השיפוטי על ידו, נטילת האחריות על ידו (גם אם פעל להתרשמותי לצמצם את מעורבותו בדבריו לשירות המבחן), וכן פגיעה נטענת בדימויו העצמי מההרשעה (הגם שלהשקפתי הפגיעה בדימוי העצמי אמורה להיגרם דווקא מביצוע המעשים ולא מעצם ההרשעה הפלילית). שקלתי גם את המלצת שירות המבחן לבטל את הרשעת הנאשם, כשיש לזכור כי כידוע, המלצת שירות המבחן כשמה כן היא, ושיקולי בית המשפט בעת הכרעה האם לבטל הרשעה רחבים יותר (רע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נ' מדינת ישראל (1.1.2013)).

38. מבלי להתעלם מהנתונים לזכותו של הנאשם, כאמור, לאור קביעותי בדבר סוג ומאפייני העבירות שביצע הנאשם, נסיבות ביצוען, ופגיעה ממשית בערכים המוגנים מהן, על הפגיעה בעתידו ובשיקומו של הנאשם מההרשעה

להיות ממשית, מבוססת בראיות וחד משמעית, על מנת שתישקל בחיוב ביטול הרשעתו (**ענין גוטרמן**). פגיעה מסוג זה לא בוססה בפני. משכך, מסקנתי היא כי עניינו של הנאשם אינו עומד בתנאים הנדרשים לביטול הרשעה, ואין המדובר בנסיבות כה חריגות המצדיקות את ביטולה. אזכיר שוב כי כמפורט לעיל, על ההגנה לבסס נזק קונקרטי ממשי גם אם הנאשם נעדר עבר פלילי, וטענה לפגיעה אפשרית בעיסוק, ואפילו כזה הטעון רישיון שהרשעה פלילית עלולה להביא לביטולו (שאף לא נדרש בתחום עיסוקו של הנאשם), נדחתה במקרים רבים כנזק קונקרטי כנדרש, ודאי מקום בו המדובר במידת פגיעה ממשית בערכים המוגנים לאור נסיבות ביצוע העבירות וסוגן.

39. אבהיר כי טרם הכרעה עיינתי בפסיקה אליה הפנתה ההגנה בה בוטלה הרשעת נאשמים, אך מצאתי כי היא מדגימה מקרים שונים מאלה שבענינו בקשר לנסיבות וסוג העבירות ו/או לנזק הקונקרטי לנאשמים מההרשעה. כך, בת"פ (מחוזי ת"א) 29436-05-16 **מדינת ישראל נ' רדו** (30.11.2017), בניגוד לעניינו, בוסס כי ההרשעה תביא בהכרח לפיטורי הנאשמת, וכן צוינו נסיבות מיוחדות. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 26177-05-14 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (22.2.2015) דובר בנסיבות ממשיות לקולא בביצוע עבירות של אי הגשת דוחות למס ערך מוסף, הנוגעות לעיכוב בתשלומים על ידי גופים ציבוריים. בנוסף נקבע קיומו של נזק קונקרטי ברור לנאשם לאור היותו בעל חברת שמירה הנזקקת לרישיון ולסיווג ביטחוני. בע"פ (מחוזי ים) 4456/09 **גבאי דקלה נ' מדינת ישראל** (6.9.2009), המערערת זוכתה בערעור מביצוע עבירה של גניבה ממעביד. נקבע כי אמנם ביצעה עבירה של רישום כוזב במסמכי תאגיד (גם בה הורשעה בבית משפט השלום) אך הוחלט לבטל הרשעתה לאור נסיבות הרישום הכוזב העולות מפסק הדין בערעור (ובכללן הזיכוי מהעבירה הנוספת) ונסיבותיה האישיות.

40. אשר על כן - הבקשה לביטול ההרשעה נדחית.

מתחם העונש ההולם

41. אשר למתחם הענישה בעניינו של הנאשם, לאור ביצוע העבירות ברצף והקשר שבנסיבות ביצוען, יקבע מתחם אחד לכלל העבירות כאירוע. הערכים המוגנים בעבירות בהן הורשע הנאשם פורטו לעיל, וכך גם נסיבות ביצוע העבירות. אזכיר כי מבלי להתעלם מנסיבות לקולא שפורטו, בין היתר העובדה שהנאשם עזב את חברת ה.ג.א אחרי תקופה קצרה וטרם קבלת רישיון הנש"מ ואף לפני תחילת הפעילות בה והפעלת חשבון הבנק, וטענתו כי עזב לאור התנהלותו של אמסטט וחילוקי דעות עמו, כשאף הגיש כנגדו תלונות במשטרה בגין התנהלות אלימה, מצאתי מידת פגיעה לא מבוטלת ממעשי הנאשם בערכים המוגנים בעבירות.

42. בעת קביעת מתחם הענישה נתתי דעתי גם לענישה הנוהגת אליה הפנו הצדדים, ובפרט לקביעותיו של כב' השופט שגיא בבית המשפט המחוזי **בעת/1, עת/3** (שלא יסרק לתיק לבקשת ובהסכמת הצדדים) ולמתחם "הרגיל" שנכון היה לקבוע לפי קביעת כב' השופט שגיא באותו עניין, בין 6 ו-16 חודשי מאסר, תוך הפנייה לת"פ (מחוזי ת"א) 8582-05-16 **מדינת ישראל נ' ארזון ואח'** (11.9.2017) (להלן: "**עניין ארזון**") ות"פ (מחוזי מרכז) 53062-12-15 **מדינת ישראל נ' הורברג** (17.5.2016) (להלן: "**עניין הורברג**") ולראשוניות היחסית של האכיפה בעבירות אלה. בנוסף למתחם הענישה שנקבע בסופו של יום שם בין מאסר מותנה לצד של"צ ובין מאסר קצר אותו ניתן לרצות בעבודות שירות בנסיבות **בעת/1** (ראו עמ' 15-16 **עת/3**).

43. השוויתי בין עניינה של הגר לענייניו של הנאשם ואין ספק שחלקה בביצוע העבירות רב יותר וממושך יותר כפי שעולה מכתב האישום בו הודתה (**ע/4**). עם זאת, הנסיבות אשר הביאו לקביעת מתחם הענישה אשר נקבע בעניינה אינן מתקיימות בענייניו. אינני מפרטת מעבר לכך לאור צו איסור הפרסום. נתתי דעתי גם להסדר הטיעון שנערך בענייניו של אמסטט (שבמועד הטיעון לעונש צוין שטרם נגזר דינו) לפיו יעתרו הצדדים לעונש מוסכם בן 3 שנות מאסר (חלקו בחופף וחלקו במצטבר לעונש אותו הוא מרצה כיום, וכי הוסכם שחלקו המצטבר יעמוד על לא פחות מ-10 חודשים ולא יותר מ-15 חודשים) (**ע/2**).

44. בנוסף, שקלתי את הפסיקה הנוספת אליה הפנה הסנגור ובכללה **עניין ארזון, ועניין הורברג** תוך שנתתי דעתי לכך ששם דובר בענישה מוסכמת בהסדר טיעון (**בעניין הורברג** אף לצד חילוט משמעותי). נתתי דעתי גם לעונשים ולמתחמי הענישה שנקבעו בת"פ (מחוזי מרכז) 6912-11-15 **מדינת ישראל נ' מאיר נחמני** (8.12.2016) ות"פ (מחוזי ת"א) 40131/04 **מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - מיסוי וכלכלה נ' גרבי** (12.1.2014) על השינויים המחויבים מענייניו.

45. בראי כלל המפורט לעיל ובכלל זאת שיקולי הקולא בעניין הנסיבות, ולאחר ששקלתי את חשיבות עיקרון השוויון ואחידות הענישה, בפרט בגדרי אותה הפרשה, תוך שמירה על יחס של שקילות בין הנאשמים השונים (ע"פ 8345/15 **אוחנה נ' מדינת ישראל** (19.9.2017)) (פסקה 35), לאור קביעות כב' השופט שגיא בדבר מתחם העונש ההולם באופן "רגיל" למעשי הגר, ותוך שערכתי הבחנה נדרשת בענייניו של הנאשם, מצאתי להעמיד את מתחם הענישה בענייניו של הנאשם בין 3 ו-12 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי מרתיע וקנס. בראי עיקרון ההלימה והנסיבות לא מצאתי לקבוע בתחתית מתחם הענישה עונש של של"צ לצד מאסר על תנאי גם אם כך נקבע **בע/3** מהסיבות שם, וגם אם קיימים מקרים בהם זהו העונש שנגזר על נאשמים בעבירות הנדונות.

46. לצד עונש המאסר אותו ניתן לרצות בעבודות שירות, ומאסר על תנאי, ייגזר על הנאשם כאמור קנס כספי מתון בגין ביצוע עבירות הלבנת ההון בסך שבין 20,000 ₪ לבין 50,000 ₪, תוך איזונו מול מתחם עונש המאסר שנקבע, בשים לב לחשיבות הפגיעה בכיסו של העבריין כאשר המדובר בסוג זה של עבירות המבוצעות ממניע כלכלי, אך גם תוך שנתתי דעתי לנסיבותיו הכלכליות של הנאשם, לטענה לפיה ספג הפסדים בשל השקעתו בחברת ה.ג.א ועזיבתו אותה, להיותו המפרנס עיקרי (**ע/2**) המשלם דמי שכירות בסך 5,500 ₪ בחודש על פי הסכם השכירות שהוגש (**ע/11**), ולכלל הנסיבות.

העונש הקונקרטי לנאשם

47. בענייניו של הנאשם לא מתקיימות נסיבות המצדיקות חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם (הבחינו עמ' 17 **לע/3**). נסיבותיו האישיות של הנאשם, התרשמותו החיובית של שירות המבחן ממנו כמו גם תרומתו למדינה והיותו שותף לזכייה בפרס ביטחון ישראל (**ע/9**) פורטו בהרחבה בפרק הדן בביטול ההרשעה לעיל ובתסקיר, וכך גם העדרו של עבר פלילי לנאשם, חלופי הזמן מאז ביצוע העבירות, נטילת האחריות על ידו וחיסכון הזמן השיפוטי. אין חולק כי נסיבות אלה מצדיקות קביעת עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה, וזו הייתה גם עמדת המאשימה, הגם שטענה

למתחם שתחתיתו שונה. בעת קביעת עונשו של הנאשם נתתי דעתי גם לחשש הנאשם לפיו ככל שייגזר עליו עונש של מאסר בעבודות שירות יפוטל מעבודתו בשל האיסור בחוזהו לעסוק בעבודה אחרת ללא אישור מוקדם (סעיף 3 לענ/5), אך לא מצאתי ממש בחשש זה בשים לב לנוסח הסעיף, מה גם שאין בחשש זה כדי לאפשר סטייה ממתחם הענישה שנקבע בהתאם להוראות חוק העונשין.

48. לאחר שקילת כלל המפורט לעיל, ותוך מתן משקל מתאים לקולא לנסיבות הקונקרטיות בעניינו של הנאשם ובכלל זאת גם למצבו הכלכלי, מבלי להתעלם מחשיבות ההרתעה ובכללה הרתעת הרבים, ובשים לב לכך שלדעת שירות המבחן ההליך היווה גורם מרתיע עבור הנאשם, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות בבית החולים לב השרון, לב השרון פרדסיה. הנאשם יתייצב במפקדת מחוז מרכז ביום 26.7.2021 שעה 8:00 לתחילת ריצוי עונשו. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות. הנאשם יבצע את עבודות השירות למשך 6 שעות יומיות בלבד על מנת לאפשר לו להמשיך ולפרנס את משפחתו.

נרשמת בקשת הסנגור, וככל שניתן, יואיל הממונה על עבודות השירות לשבץ את הנאשם בעבודות שירות החל משעות אחר הצהריים על מנת שיוכל להמשיך בעבודתו. מובהר לנאשם כי אין בכך כדי להבטיח כי ניתן יהיה לשבצו בעבודה החל משעות אחר הצהריים.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור את אחת העבירות בהן הורשע.

ג. קנס כספי בגין ביצוע עבירות על חוק איסור הלבנת הון בביצוען הורשע בסך 20,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 27.6.2021. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

ע/ת 1 וע/ת 3 מוחזרים למאשימה ולא יסרקו לתיק לאור צו איסור הפרסום בעניינם.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ניתן היום, י"ד סיוון תשפ"א, 25 מאי 2021, במעמד הצדדים.